

پلیس راهور ناجا طبق آیین نامه سال ۸۴ جرایم جدیدی برای برچسب‌های روی بدنه خودروها اتخاذ کرد

«بوق نزن، سالار خسته‌ست» ممنوع!

عکس: ایرنا

دانستنی‌های حقوقی

تصنيف اموال بعد از طلاق

یکی از مباحثی که پس از طلاق در خصوص حقوق مالی زوجه مطرح می‌شود، وضع تقسیم دارایی‌های مشترک است. ماده ۱۱۱۸ قانون مدنی ایران، استقلال مالی زن از شوهر را به رسمیت شناخته است؛ این ماده مقرر می‌دارد: «زن مستقلا می‌تواند در دارایی خود هر تصرفی را که می‌خواهد بکند»

این ماده نشان می‌دهد قانون ایران که از منابع فقهی پیروی کرده، برای زن اهلیت کامل قایل شده است. بنابراین در حقوق ایران دارایی زوجین، جنبه اشتراکی ندارد و اموال هر یک از زن و مرد مستقل و جدا از اموال و دارایی‌های دیگری است و هر یک می‌توانند در دارایی خود به‌طور آزادانه تصرف کنند.

از این رو پس از طلاق نیز دارایی‌های اختصاصی هر یک از زوجین به خودشان تعلق دارد، اما مشکل زمانی بروز می‌کند که پس از سال‌ها زندگی مشترک طرفین تصمیم به جدایی از یکدیگر می‌گیرند و اموال مشترکی بین آنها وجود دارد؛ حال تکلیف اموالی که به‌طور اختصاصی متعلق به یکی از زوجین نیست، چگونه تعیین می‌شود؟ آیا به صرف این که در اکثر خانواده‌های ایرانی هم‌زنده‌های اصلی زندگی برعهده زوج است، تمامی اموال اشتراکی به او تعلق دارد یا راه‌حلی برای تقسیم عادلانه اموال وجود دارد؟

همچنین با عنایت به حقوق مالی که پس از طلاق به زوجه تعلق می‌گیرد و یکی از این حقوق مالی «شرط انتقال تا نصف دارایی» است که به‌عنوان شرط ضمن عقد در عقدنامه‌های امروزی وجود داشته و زوج آگاهانه یا بدون مطالعه شروط در زمان عقد اقدام به امضا و پذیرش این شرط می‌کند، این سوال مطرح می‌شود که در صورت وجود این شرط ضمن عقد، وضع تقسیم دارایی‌های زوج به چه صورت خواهد بود؟

به‌طور کلی می‌توان گفت پس از طلاق با دو موقعیت در خصوص تقسیم دارایی‌ها مواجه هستیم:

۱- در صورتی که شرط انتقال تا نصف دارایی توسط زوج ضمن عقد نکاح پذیرفته و امضا شده باشد.

۲- وقتی شرط انتقال تا نصف دارایی توسط زوج پذیرفته نشده یا در صورت امضا و پذیرش به دللی قابل اجرا نباشد.

وضعیت نخست

در متن رسمی عقدنامه‌های ازدواج در مورد انتقال بخشی از دارایی‌های شوهر آمده است: «ضمن عقد ازدواج زوج شرط کرد که در هر طلاق بنا به درخواست زوجه نباشد و طبق تشخیص دادگاه تقاضای طلاق ناشی از تخلف زن از وظایف همسری یا سوءاخلاق و رفتار او نبوده، زوج موافق است تا نصف دارایی موجود خود را که در ایام زناشویی با او به‌دست آورده، یا معادل آن را طبق نظر دادگاه بلاعوض به زوجه منتقل کند.»

پس برای این که دادگاه پس از طلاق به انتقال اموال مرد تا میزان شرط‌مزبور بکند، شرایط و ویژگی‌های زیر باید در نظر گرفته شود:

۱- طلاق واقع شود (بدون وقوع طلاق ممکن نیست)

۲- تعهد شوهر مبنی بر شرط انتقال تا نصف دارایی ضمن عقد نکاح یا بعد خارج لازم

۳- زوجه تقاضای طلاق نکرده باشد؛ در صورت تقاضای او برای طلاق، زن از نتایج به‌دست‌آمده از شرط‌مزبور بهره‌مندی نخواهد داشت.

آن قسمت از دارایی شوهر به زن داده می‌شود که در زمان زوجیت و پیوند زناشویی بین طرفین بر شوهر حاصل شده است؛ در غیر این صورت شرایط مزبور شامل اموالی که شوهر قبلاً به‌دست آورده یا اموالی که بعد از طلاق به‌دست خواهد آورد، نمی‌شود. (اموالی که در فاصله بین تاریخ وقوع عقد تا شروع زندگی زناشویی به دست آمده و اموال موروثی را شامل نمی‌شود، زیرا به مال ناشی از ارث، اموال به دست آورده در زمان زناشویی طلاق نمی‌شود)

۴- اموالی به زن داده می‌شود که مالکیت شوهر نسبت به آنها محرز و مسلم باشد.

۵- طبق شرط مزبور حاکم انتقال دارایی تا میزان یک‌دوم یا نصف است و بیش از آن امکان پذیر نخواهد بود. لزومی در انتقال عین دارایی شوهر به زن وجود ندارد، بلکه امکان انتقال معادل آن نیز وجود دارد. البته تشخیص میزان معادل یا عین اموال با دادگاه است که معمولاً در این گونه موارد از کارشناس استفاده می‌شود. عبارت (تا نصف دارایی یا معادل آن) که ذکر شده، می‌تواند از پایین‌ترین درصد اموال زوجه تا سقف ۵۰ درصد آن تلقی شود که تعیین

کثرت شرط‌های اشتراکی را که شرعاً به عهده وی نبوده به دستور زوج و با عدم قصد تبرع انجام داده باشد و برای دادگاه نیز ثابت شود، دادگاه اجرت‌المثل کارهای انجام گرفته را محاسبه و به پرداخت آن حکم می‌کند.

ب) در غیر مورد بند الف با توجه به سنوات زندگی مشترک و نوع کارهایی که زوجه در خانه شوهر انجام داده و وسع مالی زوج، دادگاه مبلغی را از باب بخشش (تحله) برای زوجه تعیین می‌کند.

شرط انتقال تا نصف دارایی، از مصادیق شرط مالی مندرج در صدر تبصره ۶ است؛ حال که زوجین بر آن توافق کرده‌اند، دیگر نوبت به تعیین اجرت‌المثل نمی‌رسد و برخی برای زوجه این اختیار را قائلند که از میان دو حق فوق که یکی براساس شرط و دیگری براساس قانون به او داده شده است، یکی را انتخاب کند. البته رویه قضایی بیشتر طریق دوم را اتخاذ کرده است. در فرض عدم وجود دارایی برای زوج حین درخواست طلاق نیز همین‌طور عمل می‌شود.

۶- عدم استفاده زوجه از اجرت‌المثل یا نحوه پرداخت آن. شرط انتقال تا نصف دارایی، از مصادیق شرط مالی مندرج در صدر تبصره ۶ است؛ حال که زوجین بر آن توافق کرده‌اند، دیگر نوبت به تعیین اجرت‌المثل نمی‌رسد و برخی برای زوجه این اختیار را قائلند که از میان دو حق فوق که یکی براساس شرط و دیگری براساس قانون به او داده شده است، یکی را انتخاب کند. البته رویه قضایی بیشتر طریق دوم را اتخاذ کرده است. در فرض عدم وجود دارایی برای زوج حین درخواست طلاق نیز همین‌طور عمل می‌شود.

نایب‌های محو آن جمله می‌شوند و همین امر موجب می‌شود راننده دچار حواس پرتی شده و این حواس پرتی احتمال بروز تصادف را افزایش می‌دهد. برابر قانون هر خودرویی که اقدام به نصب استیکر و برچسب روی بدنه خودرو کند توسط عوامل پلیس اعمال قانون شده و ۳۰۰ هزار ریال جریمه خواهد شد که این اعمال قانون مطابق کد تلافی ۲۰۶۹ مصوب سال ۹۰ انجام می‌شود. به گفته معسول اجتماعی پلیس راهور، نقاشی و دست‌نوشته‌هایی که روی شیشه و بدنه خودرو در ایام محرم انجام می‌شود هم ممنوع است، چرا که دید راننده را مختل می‌کند.

در ایام محرم بسیاری از رانندگان روی بدنه و شیشه اتومبیل‌شان نقوش و نوشته‌هایی می‌نویسند که همین امر می‌تواند باعث حواس پرتی رانندگان دیگر شود. البته که بسیاری از این نوشته‌ها بسیار شلوغ و طولانی است و تمام پشت شیشه خودرو را می‌گیرد. حال البته این موضوع هم مطرح است که در همین ایام محرم با وجود ترافیک‌های بسیار سنگینی که در سطح شهر وجود دارد، افرادی که در کنار خیابان‌ها این نقوش را روی خودروهای می‌نویسند هم باعث بیشتر شدن ترافیک و تجمع خودروها در منطقه می‌شوند.

اما نکته مهمی که در این زمینه وجود دارد این است که در قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی که در تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۷ ابلاغ شده، هیچ اشاره‌ای به صحبت‌های سررهنگ چله‌ای، معاون اجتماعی پلیس راهور ناجا نشده است. البته که در این نامه سال ۸۴ و در ماده ۲۰۷ آن آمده است: نصب هر نوع علائم و پلاک‌های متفرقه و همچنین الصاق یا نصب یا نقش هر نوع آگهی، نوشته، عکس و نوشتن عبارات و ترسیم نقوش روی شیشه‌ها یا بدنه درونی یا بیرونی وسایل نقلیه به منظور تجارت، تبلیغ، نمایش و مانند آن ممنوع است، مگر براساس ضوابطی که به پیشنهاد شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور به تصویب وزیر کشور خواهد رسید.

مهرنوش گرگانی - شهروند حقوقی
خودروهایی که پیش از این دارای پشت‌نوشته بودند، باید اقدام تازه‌ای برای برطرف کردن این تصاویر کنند، زیرا پلیس راهنمایی به‌زودی خودروی‌شان را جریمه خواهد کرد. هفته گذشته معاون اجتماعی پلیس راهور ناجا گفت: «نصب هر گونه علائم برچسب و نوشته از جمله استیکر، شعر و جملات فلسفی روی بدنه خودرو جریمه ۳۰۰ هزار تومانی دارد.» همین خبر موجی در فضای مجازی ایجاد کرد و باعث شد بسیاری از کاربران فضای مجازی در این زمینه جملات طنزی نیز بنویسند. همیشه نوشته‌های پشت‌خودروها و همچنین برخی از استیکرها که از کمپین‌های خاصی حمایت می‌کردند، نقل صحبت در فضای مجازی بوده است. چندی پیش نیز بازار کمپینی با عنوان بین خطوط برانیم داغ شده بود. همین بحث شاید تأثیر بسیار زیادی روی نظم دادن به رانندگی رانندگان نداشته است اما در هر صورت هم تأثیری که کم‌کم دیده رانندگان می‌توان نادیده گرفت.

قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی در اسفندماه سال ۸۹ در جلسه علنی مجلس به تصویب رسید و در همان اسفندماه سال ۸۹ نیز شورای نگهبان این قانون را تصویب کرد.

معاون اجتماعی راهور ناجا گفته است: در قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی آمده است که نصب هر گونه استیکر یا برچسب که شعاع دید راننده را کم می‌کند، ممنوع است، حتی در این بند ذکر شده است که اگر برچسب باعث حواس پرتی رانندگان خودروهای عبوری شود نیز ممنوع است؛ البته نصب برچسب در داخل خودروهای شخصی در صورتی که مانع از دید راننده نشود، ممنوع است.

سررهنگ چله‌ای همچنین در این باره افزود: گاهی این برچسب‌ها در قالب یک جمله روی خودرو نصب شده و رانندگان خودروهای عبوری برای خواندن آن چند

آیین نامه راهنمایی و رانندگی ضمانت اجرا دارد

عباس تدین، حقوقدان و وکیل پایه یک دادگستری

آیین‌نامه‌ای وجود دارد که مهرماه سال ۸۴ تصویب شده است. این آیین‌نامه مربوط به مقررات راهنمایی و رانندگی است. این آیین‌نامه و در ماده ۲۰۷ به صراحت می‌گوید که نصب هر گونه علائم، پلاک‌های متفرقه، الصاق یا نصب هر گونه آگهی، نوشته، عکس، نوشتن شعر یا هر گونه نقوش روی شیشه‌ها یا بدنه درونی یا بیرونی وسایل نقلیه به منظور تجارت، تبلیغ یا نمایش ممنوع است، مگر آن که اشخاص مجوز خاصی از شورای هماهنگی ترافیک یا وزارت راه داشته باشند. بنابراین این مقررات و جرایم جدید درباره این موضوع در قانون آمده است و در واقع این ماده در آیین‌نامه وجود دارد. حال این که این ممنوعیت به چه دلیل است، موضوع دیگری است. دلیل ممنوعیت هم این است که اگر به هر آیین‌نامه‌ای مراجعه کنید، متوجه می‌شوید که این اقدامات می‌تواند باعث انحراف ذهن سایر رانندگان هنگام رانندگی شده و توجه سایر رانندگان به این علائم و نوشته‌ها جذب و باعث بروز حادثه یا تصادف شود.

بنابراین مهمترین علت آن حواس پرتی سایر رانندگان است. به همین خاطر است که در این آیین‌نامه، این موضوع ممنوع اعلام شده است. اما این که میزان جریمه آن چقدر است، نکته‌ای است که دولت هر سال مصوباتی را تعیین می‌کند که احتمالاً مبلغ همان ۳۰۰ هزار تومان تعیین شده است. این آیین‌نامه‌ها چون در هیأت وزیران و زیر نظر نهادهای مسئول و متولیان امر تعیین و تصویب می‌شود، ضمانت اجرایی دارد. شاید در این آیین‌نامه ضمانت اجرایی ذکر نشده باشد، چون در درون خودش پیش‌بینی یا به سایر مقررات منوط می‌شود و همین امر ضمانت اجرایی دارد. وقتی یک آیین‌نامه با قانون اساسی و دیگر قوانین مربوط در سازمان‌ها و ارگان‌ها مغایرتی نداشته باشد و در تعارض نباشد، اجرامی می‌شود و ضمانت اجرایی نیز دارد.

این گونه آیین‌نامه‌ها به تصویب هیأت وزیران می‌رسد و قطعاً این گونه نیست که به تنهایی یک سازمان آن را تصویب و اجرا کند. در این حالت وقتی آیین‌نامه به تصویب و نظارت هیأت وزیران برسد و هیأت وزیران نیز نظرات خود را ابدهد و به امضا برسد، قابلیت اجرا دارد.

در قانونی که در سال ۹۰ نیز به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده، این آیین‌نامه حذف شده و از عدم ضمانت اجرا داشتن آن حرفی به میان نیامده است. بنابراین، این آیین‌نامه همچنان ضمانت اجرایی دارد.

آیین نامه راهنمایی و رانندگی

حفظ کنند. چگونگی رعایت فاصله مناسب به وسیله متن‌های آموزشی تهیه شده و با روش فاصله ۲ ثانیه از طریق کتاب‌های آموزشی موضوع تبصره ماده ۹۷ این آیین‌نامه به درخواست کنندگان گواهینامه آموزش داده می‌شود.

سوار کردن بیش از ظرفیت مجاز تعیین شده در وسیله نقلیه و همچنین گذاشتن بار یا اشیای دیگر در قسمت جلو یا عقب آن هم از درون یا بیرون که مانع دید راننده شود، ممنوع است.

رانندگان حق ندارند ضمن رانندگی دخانیات استعمال کنند یا خوراکی یا آشامیدنی بخورند، همچنین استفاده از هر گونه وسایل و تجهیزات مانند تلفن همراه که باعث انحراف ذهنی و رفتاری راننده شود، ممنوع است. رانندگان موظفند در هر حال به‌طور کامل به جلو توجه داشته باشند.

سوار شدن و سوار کردن اشخاص روی گلگیر یا رکاب سایر قسمت‌های بیرونی وسایل نقلیه ممنوع است.

ریختن شیشه، بطری، میخ، سیم، حلی، مایعات لزج، نخاله‌های ساختمانی و زباله، مصالح ساختمانی، شست‌وشوی وسایل نقلیه، ایجاد موانع و به‌طور کلی هر عملی که باعث سد راه و ایجاد خطر و انحراف وسایل نقلیه از مسیر حرکت شود بر روی راه‌ها، شانه جاده‌ها و حریم قانونی آنها ممنوع است. همچنین ریختن هر گونه زباله، ضایعات و اشیاء آب دهان و مانند آن از درون خودرو به وسیله راننده یا سرنشینان ممنوع است.

نصب هر نوع علائم و پلاک‌های متفرقه همچنین الصاق یا نقش هر نوع آگهی، نوشته، عکس و نوشتن عبارات و ترسیم نقوش روی شیشه‌ها یا بدنه درونی یا بیرونی وسایل نقلیه به منظور تجارت، تبلیغ، نمایش و مانند آن ممنوع است، مگر براساس ضوابطی که به پیشنهاد شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور به تصویب وزیر کشور خواهد رسید. در مورد جاده‌ها به تصویب وزارت راه و ترابری اقدام می‌شود.

توضیح داده شده است. همچنین فصل نهم نیز به مقررات راهنمایی و رانندگی اشاره کرده است و ملزوماتی را که رانندگان باید هنگام رانندگی به آن توجه کنند، شامل می‌شود. این موارد شامل اجازه‌های رانندگی و توجه به علائم می‌شود و همچنین حق تقدم‌هایی که در زمان نبود تابلو و علائم راهنمایی و رانندگی باید در رانندگی به آنها توجه کرد.

فصل دهم مقررات مختلف نیز مقررات مختلف است که در آن مقرراتی که در بندها و فصل‌های دیگر نیامده، ذکر شده است. این فصل به موارد بسیاری اشاره کرده است. این موارد تمام فصل‌های دیگر را به اختصار شامل می‌شود همچنین مواردی را که رانندگان باید در خودرو رعایت کنند یا مواردی را که عابران پیاده در پیاده‌راه‌ها یا معابر شهری رعایت کنند چند مورد از این موارد در زیر آمده است:

رانندگان وسایل نقلیه‌ای که در پشت سسر وسیله نقلیه دیگر حرکت می‌کنند، موظفند فاصله مناسبی را برای جلوگیری از تصادف

آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی مصوب ۱۳۸۴ که در آن تعاریف و اصطلاحات راهنمایی و رانندگی و شهری وجود دارد. در این آیین‌نامه: تعاریف گواهینامه، خودرو و نیز گواهینامه است. تعاریف زیر نیز می‌مانند چراغ‌های خودرو و خطوط موجود در راه‌ها و خیابان‌ها و گذرگاه. در فصل دوم این آیین‌نامه شماره‌گذاری و قوانین آن ذکر شده است. قوانین مربوط به شماره‌گذاری و نوع پلاک‌ها و مالکیت آنها در این فصل تعریف شده است و چند ماده دارد.

فصل سوم آن نیز به قوانین گواهینامه رانندگی اشاره کرده و تمام موارد را در چندین بند به صراحت توضیح داده است. در این موارد نوع دریافت و شرایط دریافت گواهینامه رانندگی و چگونگی ابطال آن نیز آمده است.

فصل چهارم در مورد معاینه و آزمایش فنی وسایل نقلیه است و تمام ملزومات این موضوع در این آیین‌نامه ذکر شده است. در این قسمت تمام مواردی که شامل دریافت معاینه فنی و شرایط لازم برای دریافت آن است، آمده است.

فصل پنجم نیز به تجهیزات و وسایل نقلیه موتورسیکلت برای رانندگی در خودروها اشاره دارد که در آن تمام موارد از قبیل نوع چراغ‌های خودرو، چرخ‌ها و سیستم‌های اشاره شده و آنها را کاملاً توضیح داده است. همچنین در بخش دوم آن تجهیزات موتورسیکلت‌ها نیز ذکر شده است.

در فصل ششم مقررات ویژه حمل بار برای وسایل نقلیه باری و همچنین دیگر وسایل نقلیه موتورسیکلت شرح داده شده است.

فصل هفتم نیز به تصادفات و نوع آنها و تعیین مقصر اشاره دارد و تمام زوایای این موضوع را که برای تمام رانندگان از اهمیت بالایی برخوردار است، بررسی کرده است.

فصل هشتم علائم راهنمایی و رانندگی را مورد بررسی قرار داده است. این علائم شامل تابلوها، چراغ راهنمایی و رانندگی و خط‌کشی‌ها می‌شود و تمام این موارد به‌طور کامل در این فصل